

Falmouth naar Spanje.

5 september om 1300 uur ga ik de haven uit, bladstil, maar er is wind voorspeld, 4 a 5 met occasional een 6. na een uurtje op de motor ga ik zeilen, n/w dus gaan, langzaam aan komt er meer wind. Ik zeil in vol ornaat, dus grootzeil vol en de genua 2. denk er nog even aan om de genua te wisselen voor de fok, maar we lopen erg lekker, een knoop of 6 plus en genoeg west erin om buiten de shipping lane van brest te blijven, maar vooral om later genoeg west over te houden zodat ik niet de bisquaye ingedrukt wordt. Het trekt s nachts toch nog even aan, de zes is er en soms nog dik ook. We lopen un regelmatig tegen de negen knopen, surfend van de golven. Op de gps wel te verstaan. S morgens neemt de wind wat af en gaat meer west, met wat knijpen ga ik nog net door het laatste puntje van de shipping lane, maar er is geen boot te zien, ook niet op de ais.

De tweede dag gaat de wind nog meer aantrekken, dus mijn overal aan en ktuipend over het dek naar voren, steeds de lijflijnen van mijn tuigje verzetten. Grote golven breken op pokerface, en op mij, het water gaat mijn kraag in en mijn pijpen uit.

Op het voordek de genua aan de zeereeling binden en de fok op de voorstag zetten valt niet mee, ik wordt twee keer door een brekende golf opgetild en spartel aan mijn lijflijnen.

Dan denk je toch wel even of een bejaarden flat geen aardig alternatief is.

Na een tijdje, 10, 20, of was het 30 minuten, ben ik weer terug in de kuip en gaat de fok omhoog. Heb ik ·%·”!·\$&(== een para leuvers verkeert aangehaakt, nu ja als er iets minder wind komt, vooruit maar.

De volgende dag is het bijna bladstil. Ik kan weer koken en de boel een beetje opruimen.

Kom wel tot de ontdekking dat er werk te verzetten valt in de winter, er is nogal wat water naar binnen gelekt via puttings en andere doorvoeren. Op zich niet zo erg, maar onder de vloer is geen opvang ruimte en er was ergens nog een beetje olie aanwezig. Tja dat is tijdens het dansen en schudden boven op de vloer gekomen, dus alles als een ijsbaan zo glad.

Het is heel vreemd dat ik blijkbaar op een populaire route zit van de grote jongens, vooral s nachts, ik zie er regelmatig 5 tegelijk op de ais. Dat wordt dus steeds voorzichtig slapen en dan nog schrik ik als ze wel erg dicht bij langs komen. Veilig is een mijl. Als je de motor hoort is het erg dichtbij.

Op de laatste dag zie ik s morgens bij het licht worden de ruige omtrekken van de spaanse noord, hoge woeste bergen, maar ook heel mooi. Na wat rekenen is A Coruña niet bezeild, dus of een slag maken, en nog een nacht op zee, of een beetje oostelijk een haven zoeken.

Ik ben eerder in la Cariña geweest, een vissers haven, kleine vissertjes , aardige mensen en goed ankeren. Bovendien als ik naar A Coruña was gegaan, a raison van dik 20€ per nacht en je raakt verwaaid, loop je wel leeg. Voor de heft van dat geld kan ik hier lekker uit eten en de mensen zijn vriendelijk en behulpzaam. Bovendien is ankeren hier nog steeds gratis.

440 mijl in 4 dagen, niet gek vind ik zelf, ben nu halverwege, maar het zwaarste stuk zit erop.

Het mooiste stuk gaat nu komen, het is lekker weer. Ach dan is zo n zeewater douche ook al weer gauw goed gemaakt.